

Registrering av kontantkort, m.m. (Ds 2020:12)

Säkerhetspolisen välkomnar förslagen i promemorian. Utredningen har på ett förtjänstfullt sätt belyst frågeställningar och gjort förtydliganden rörande registrering av kontantkort och verkställighetsfrågor kopplade till inhämtning av uppgifter på området för elektronisk kommunikation.

Registrering av kontantkort

Säkerhetspolisen ställer sig positiv till införandet av en skyldighet att registrera abonnemangsuppgifter rörande kontantkort. I Säkerhetspolisens brottsbekämpning finns ett påtagligt behov av uppgifter om vem som i specifika fall innehar ett visst kontantkort. För att säkerställa att en registreringsplikt får den effekt som avses vill Säkerhetspolisen dock lämna följande synpunkter i denna del.

5.6.2

Vilka aktörer bör omfattas av ett registreringskrav? (sid. 87-91)

Den föreslagna regleringen omfattar de aktörer som tillhandahåller förbetalda allmänt tillgängliga nummerbaserade interpersonella kommunikationstjänster eller internetanslutningstjänster, men inte de som tillhandahåller förbetalda tjänster som *endast* kan användas för kommunikation mellan maskiner, s.k. M2M. Det är således de kontantkort som ger tillgång till förbetalda telefonitjänster eller internetanslutningstjänster som ska registreras. Det är tillgången till de förbetalda tjänsterna som avgör om det föreligger en registreringsplikt. I promemorian beskrivs att om ett kontantkort som ger tillgång till telefonitjänster eller internetanslutningstjänster används för kommunikation mellan maskiner så omfattas det av registreringskravet.

På marknaden idag finns det möjlighet att som privatperson köpa simkort med förbetalda M2M-tjänster. Även om det inte skulle finnas en möjlighet att som privatperson inhandla sådana simkort, finns det en risk att dessa simkort kommer privatpersoner tillhanda på andra sätt eller efter exempelvis en stöld. För att registreringsplikten inte ska bli verkningslös

Datum

2020-10-19

Diarienummer

2020-13927-2

finns det ett stort och tydligt behov av att det säkerställs att simkort med förbetalda tjänster som undantas från registreringsplikten inte är möjliga att använda på sätt som omfattas av registreringsplikten. Av beskrivningen i promemorian framgår inte om det finns simkort med förbetalda tjänster som endast kan användas för kommunikation mellan maskiner och om dessa i så fall är tekniskt begränsade att användas på något annat sätt. Om förbetalda tjänster för kommunikation mellan maskiner ska undantas från registreringsplikten måste det säkerställas att dessa tjänster inte kan användas på annat sätt än för kommunikation mellan maskiner. Det ska således inte vara möjligt att köpa en förbetald M2M-tjänst utan krav på registrering för att i ett senare skede använda tjänsten för interpersonell kommunikation eller internetanslutning.

Vilka uppgifter bör registreras? (sid. 91-93)

Enligt förslaget ska uppgifter om abonnentens namn, adress, personnummer eller motsvarande och nummer för tjänsten registreras. Säkerhetspolisen vill framhålla att det därtill är mycket viktigt att en uppgift om datum för registreringen registreras och finns tillgänglig hos tillhandahållaren. En uppgift om *när* en registrering skett, vid inköp från en tillhandahållare eller vid en överlåtelse, är oerhört viktigt i arbetet med att bekämpa brott. Utan en sådan uppgift kan det vara svårt att i efterhand knyta en misstänkt till en förbetald tjänst vid en viss tid.

Bör överlåtelser av förbetalda tjänster regleras? (sid. 108-112)

Promemorians förslag innebär att tillhandahållande av en förbetald tjänst ska avbrytas om den överlåts till någon annan utan att ny registrering skett. Detta är en viktig del av regleringen. Det avgörande momentet *överlåtelse* medför dock en risk för luckor i regleringen för de fall den registrerade påstår sig ha tappat bort eller på annat sätt blivit av med sitt kontantkort. Det bör framgå att operatören även i dessa fall ska avbryta tjänsten, exempelvis då en brottsbekämpande myndighet uppmärksammat operatören på att någon annan än den registrerade använder den förbetalda tjänsten.

Tillsyn och sanktioner (sid. 116-117)

Säkerhetspolisen delar utredningens mening att en möjlighet för tillsynsmyndigheten att ålägga operatörer och återförsäljare sanktionsavgift skulle kunna ge de inblandade aktörerna ekonomiska drivkrafter att efterleva regleringen. Säkerhetspolisens bedömning är att det framöver kommer att behöva övervägas om möjligheterna att meddela sanktionsavgift även ska omfatta efterlevnaden av skyldigheten att registrera abonnemangsuppgifter avseende förbetalda tjänster och i samband därmed genomföra en identitetskontroll.

Datum

2020-10-19

Diarienummer

2020-13927-2

Verkställighetsfrågor

Säkerhetspolisen välkomnar att det i 6 kap. 22 § första stycket 2 lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK) förtydligas att uppgifter även får hämtas in i underrättelseverksamhet.

Säkerhetspolisen ställer sig vidare positiv till utredningens förslag i de delar som rör gemensamma format, skyndsamhet och ersättning för utlämnade uppgifter.

Säkerhetspolisen vill dock framföra att även om utredningen klargör innebörden av 6 kap. 19 § LEK till viss del finns det alltså ett stort behov av en utredning som ser över bestämmelsen utifrån den teknik som finns idag och som kan förväntas komma i framtiden, kopplat till brottsbekämpningens behov av att kunna upprätthålla möjligheten att få information som kan användas för att bekämpa den grova brottsligheten.

Remissvaret har beslutats av säkerhetspolischefen Klas Friberg. I den slutliga handläggningen av beslutet har biträdande säkerhetspolischefen Charlotte von Essen och chefsjuristen Per Lagerud deltagit. Verksjuristen Robert Barrefelt har varit föredragande.

Klas Friberg

Robert Barrefelt